

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218204126
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2218204126.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Eva Behranová, v spore žalobcu: Ing. A. C., nar. X.X.XXXX, D., C. XXXX/XX, proti žalovanému: MaDTech, s.r.o., Hlavná 17, Šamorín, IČO: 44 402 384, zast.: Advokátska kancelária Patassy, s.r.o., Trenčianska 47, Bratislava, IČO: 36 806 412, o zdržanie sa stavebnej činnosti, na odvolanie žalobcu proti výroku III. a IV. uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 20C/39/2018-119 zo dňa 29. januára 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. o nároku na náhradu trov konania p o t v r d z u j e a vo výroku IV. o výške náhrady trov konania r u š í a vec mu v r a c i a v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Uznesením označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie, výrokom II. žalobcovi vrátil súdny poplatok vo výške 43,05 eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., výrokom III. rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v pomere 100%, výrokom IV. žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 309,06 € prostredníctvom Advokátskej kancelárie Patassy, s.r.o., IČO: 36 806 412, so sídlom Trenčianska 47, 821 09 Bratislava, do 15 dní od doručenia tohto uznesenia.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil v napadnutých výrokoch III. a IV. podľa ustanovenia § 256 ods. 1 „s prihliadnutím na to, že žalobca zaviniel zastavenie konania tým, že podal voči žalovanému zjavne dôvodnú žalobu, pričom skutočnosť, že daná vec nepatrí do právomoci súdu, musela byť žalobcovi známa už aj pred podaním samotnej žaloby, kedy už príslušný stavebný úrad oznámil žalobcovi, že sa s jeho námietkami vysporiada sám, pokiaľ neoznámí podniknuté právne kroky (podaním zo dňa 22.8.2018, priloženým už k žalobe, pričom žalobca si splnomocnil právneho zástupcu a podal žalobu vo veci až dňa 18.09.2018). Zároveň z dôvodu procesnej ekonomie s poukazom na Čl. 17 Základných princípov C.s.p. rozhodol o výške trov konania. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalovanému patrí náhrada trov konania nasledovne: 1 úkon právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia; § 13a ods. 1 vyhlášky) vo výške 70,85 € (zo základu 921,00 €; neoceniteľný predmet konania), 1 úkon právnej služby (vyjadrenie vo veci samej zo dňa 19.04.2019; § 13a ods. 1 vyhlášky) vo výške 75,38 € (zo základu 980,00 €; neoceniteľný predmet konania), 1 úkon právnej služby (vyjadrenie vo veci samej zo dňa 05.03.2020; § 13a ods. 1 vyhlášky) vo výške 81,69 € (zo základu 1.062,00 €; neoceniteľný predmet konania), paušálna náhrada výdavkov za každý úkon (§ 16 ods. 3 vyhlášky) za rok 2018 vo výške 9,21 €, za rok 2019 vo výške 9,80 € a za rok 2020 vo výške 10,62 = 23,63 €; spolu 257,55 €, plus 20 % DPH z celej sumy (§18 ods. 3 vyhlášky) = 51,51 €, čo spolu predstavuje celkom 309,06 €. Keďže žalovaný bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, súd uviedol ako prijímateľa náhrady trov konania jeho právneho zástupcu (263 ods. 1 C.s.p.)“.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu podala odvolanie žalobkyňa. Uviedla, že na podanie žaloby bola vyzvaná dňa 09.08.2018 zástupcom žalovaného na ústnom prejednaní plánovanej výstavby rodinného domu. Pochybil Stavebný úrad Kvetoslavov a obec J., ktorí žalobkyňu predčasne vyzvali na súdne konanie. Ak by žalovaný konal seriózne, nemal by žiadne náklady. Následne žalobkyňa odvolanie na výzvu súdu prvej inštancie uznesením č.k. 20C/39/2018-135 zo dňa 23.03.2021 doplnila. Dôvodila, že nesúhlasí s rozhodnutím zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 309,60 eur. Zopakovala, že na podanie žaloby bola vyzvaná žalovaným a stavebným úradom. K začatiu stavebného konania nemala obec J. pristúpiť, pretože povolenie stavby nebolo možné, nakoľko predmetný pozemok bol v územnom pláne zaevidovaný ako záhrada a nie stavebný pozemok. Žalobkyňa je presvedčená, že táto skutočnosť bola známa aj žalovanému.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu a k doplneniu odvolania uviedol, že s napadnutým rozhodnutím súhlasí, pretože je vecne správne. Žalobkyňa si mala byť vedomá právnych následkov podania žaloby. Nakoľko žalobkyňa zobrala svoju žalobu späť v celom rozsahu, súd správne priznal žalovanému náhradu trov konania v pomere 100 %. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

5. Žalobkyňa v replike poukázala na list zo dňa 22.08.2018 Výzva na predloženie žaloby a list zo dňa 04.06.2018 Informácia Obecného úradu, prezenčnú listinu z 09.08.2018 a vyjadrenie Ing. H., pričom z týchto dokladov vyplýva, že hodnotiť stanovisko žalobkyne ako irelevantné, je nevhodné. Žalovaný si mal byť vedomý právnych následkov v prípade podania žaloby o stavebné povolenie na parc. klasifikovanej ako záhrada v platnom územnom pláne. K replike doložila listy, na ktoré sa žalobkyňa odvoláva.

6. Žalovaný v duplike má za to, že žalobkyňa sa slobodne rozhodla podať žalobu, ktorú zobrala späť. Žalovaný zopakoval tvrdenia z predchádzajúceho vyjadrenia.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (aktuálne § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že je dôvodné uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. o nároku na náhradu trov konania potvrdiť (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku) a vo výroku IV. o výške náhrady trov konania zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku) a vec mu v zrušenom vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

8. Predmetom odvolacieho konania je vzhľadom na obsah odvolania žalobkyne preskúmanie správnosti výroku III., ktorým súd rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v pomere 100 % a výrok IV., ktorým žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 309,06 € prostredníctvom Advokátskej kancelárie Patassy, s.r.o., IČO: 36 806 412, so sídlom Trenčianska 47, 821 09 Bratislava, do 15 dní od doručenia tohto uznesenia.

9. Ako prvé bolo potrebné posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol o priznaní nároku žalovanému voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. V zmysle § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Citované ustanovenia § 256 ods. 1 o náhrade trov konania Civilného sporového poriadku platí pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrená v tomto ustanovení znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného

hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. K zastaveniu konania môže dôjsť napr. z dôvodu späťvzatia žaloby, z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania, z dôvodu odstrániteľného nedostatku podmienky konania, ktorý sa nepodarilo odstrániť. Zavinenie môže existovať na strane žalobcu, aj na strane žalovaného.

12. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je súd povinný vždy skúmať, či niektorá zo strán zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. Na strane žalobcu existuje procesné zavinenie napríklad, ak podal žalobu vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu alebo podal žalobu, hoci existovala prekážka rei iudicatae alebo prekážka litispendencie, alebo ak bez dôvodu vzal žalobu späť a pod.. Pokiaľ ide o správanie žalovaného, potom musí ísť výlučne o správanie samotného žalovaného, nie o správanie niekoho iného alebo o správanie oboch strán. O dôvodnosti podania žaloby je treba uvažovať z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcu, čo znamená, že žaloba bola podaná dôvodne najmä v prípade, kedy žalovaný po začatí konania žalobcu uspokojil, a to aj vtedy, ak by uspokojil žalobcu, hoci k tomu nemal právnu povinnosť. Ak má ísť o také správanie, ktoré spôsobilo zastavenie konania na ťarchu žalovaného, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa žalovaný zachoval v intenciách žalobného návrhu (petitu). Pokiaľ bola dôvodná žaloba vzatá späť pre správanie druhej strany sporu, nesmú ísť trovy konania na ťarchu žalobcu, aj keď ten svojím prejavom vôle zastavenie konania vyvolal. Z uvedeného potom vyplýva, že pri zodpovedaní otázky, ktorá zo strán z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania, je potrebné vychádzať z porovnania toho, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal (podľa petitu) a dôvodom späťvzatia žaloby. Pri riešení otázky, či strana zavinila, že konanie sa muselo zastaviť, sa vychádza výlučne z procesného hľadiska, keďže nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva a zo zreteľom na procesný výsledok. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie.

13. Konanie v prejednávanej veci bolo zastavené z dôvodu, že žalobkyňa vzala žalobu späť v celom rozsahu po tom ako bola zo strany súdu oboznámená, že ide o zjavne nedôvodnú žalobu podľa § 138 Civilného sporového poriadku. Medzi stranami nedošlo v priebehu konania k žiadnemu mimosúdному urovnaniu sporu a nárok žalobkyne uplatnený žalobou nebol uspokojený žiadnym spôsobom, resp. požiadavka žalobkyne nebola splnená neskorším správaním (konaním) žalovaného bez toho, aby o veci rozhodol súd. Preto možno vzhľadom na vyššie uvedené uzavrieť, že došlo k splneniu podmienok pre priznanie nároku na náhradu trov konania žalovanému pre procesné zavinenie zastavenia konania žalobkyňou, ktorá zobrala žalobu späť. Pokiaľ súd prvej inštancie pri rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania výrokom III. podľa ustanovenia § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku vychádzal z procesného zavinenia žalobkyne, jeho rozhodnutie je správnym, nakoľko žalobkyňa zobrala žalobu späť, v dôsledku ktorej skutočnosti súd prvej inštancie konanie v predmetnom spore zastavil. Závery súdu prvej inštancie v napadnutom výroku uznesenia súdu prvej inštancie, keď žalovanému priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu, sú preto z pohľadu odvolacieho súdu správne.

14. Odvolací súd potom uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. o nároku na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

15. Predmetom odvolacieho konania bol aj výrok IV., ktorým súd žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 309,06 € prostredníctvom Advokátskej kancelárie Patassy, s.r.o., IČO: 36 806 412, so sídlom Trenčianska 47, 821 09 Bratislava, do 15 dní od doručenia tohto uznesenia.

16. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Súd rozhoduje o trovách konania bez návrhu, keďže trovy predstavujú súčasť celého súdneho procesu. Právo na náhradu trov konania vzniká zo zákona. Rozhodovanie o náhrade trov konania má dve samostatné fázy. Prvou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, o ktorom rozhodne súd bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Výrok o nároku na náhradu trov konania má povahu tzv. závislého výroku, a to z dôvodu vzájomnej väzby medzi výsledkom sporu a priznaním, či nepriznaním nároku na náhradu trov konania. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie. Druhou fázou je rozhodovanie súdneho úradníka súdu prvej inštancie, ktorý rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci. Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť v zmysle § 239 a nasl. CSP, o ktorej rozhodne sudca súdu prvej inštancie. Rozhodnutie sudcu o sťažnosti je konečné, bez možnosti ďalších opravných prostriedkov. Rozhodovanie o výške náhrady trov konania realizuje poverený vyšší súdny úradník.

19. V predmetnej veci rozhodla o trovách konania sudkyňa tým spôsobom, že súčasne rozhodla o nároku aj o výške priznanej náhrady trov konania, pričom takýto postup odôvodnila na základe § 256 ods. 1 a čl. 17 Civilného sporového poriadku. Článok 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku vyjadruje princíp hospodárnosti konania - súd postupuje v konaní tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

20. Odvolací súd však takýto postup súdu prvej inštancie nepovažuje za správny. Pokiaľ sudkyňa súdu prvej inštancie rozhodla v jednom rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania a aj o výške nároku, napriek tomu, že rozhodovanie o výške realizuje vyšší súdny úradník, teda súd nedodrжал zákonný postup, pričom odkázal na princíp hospodárnosti konania, porušil procesnú podmienku konania, teda došlo k vade v obsadení súdu. Uvedenú vadu nemožno zhojiť ani princípom hospodárnosti konania, nakoľko treba trvať na zákonom upravenom postupe pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Náprava nedostatku procesnej podmienky spočíva v zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku IV. podľa § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku za účelom odstránenia zistenej procesnej vady. Úlohou súdu prvej inštancie bude rozhodnúť o výške náhrady trov konania samostatným rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

21. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).